

מ"י 47411/10/21 - מדינת ישראל נגד פבל קוטלר, יורי דשבסקי, נמרוד בלכמן, חן מלכה

בית משפט השלום בירושלים

מ"י 47411-10-21 מדינת ישראל נ' קוטלר (עציר) ואח'

בפני	כבוד השופטת עדי בר-טל
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. פבל קוטלר 2. יורי דשבסקי 3. נמרוד בלכמן 4. חן מלכה (עציר)

החלטת בעינין משיבים 1 ו - 4

בפני בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיבים, בהתאם לסעיף 7 לחוק ההסגרה, התשי"ד - 1954 (להלן: "חוק ההסגרה"), למשך 20 יום.

טענות הצדדים:

- ביום 15.10.21 הוגשו רשויות גרמניה בקשה למעצרו הזמני של המשיבים 1 ו - 4, לצורך הסגרתם לגרמניה, על מנת להעמידם לדין בעבירות מרמה חמורות.
- ביום 22.3.21 וביום 29.7.21 הוציא בית המשפט המקומי בעיר באמברג גרמניה, צו מעצר כנגד המשיב 1 וכנגד המשיב 4 בנין ביצוע עבירות של מרמה בהיקף מסחרי. העבירות בוצעו במסגרת קבוצה עבריינית, עבירות שנושן המאסר המרבי בהן עומד על 10 שנים.
- הבקשה הוגשה בהתאם לאמנה האירופאית בדבר הסגרה, שממשלת ישראל וממשלת גרמניה, צדדים לה.
- מתוך בקשת המעצר עולה, כי החל משנת 2015 פעלה קבוצה עבריינית שהונחת שורה ארוכה של משקיעים בגרמניה ובמדינות נוספות. הקבוצה הפעילה מערך של אתרי אינטרנט שנחזו להיות פלטפורמות מסחר להשקעה במוצרים פיננסים. בניגוד למצב שהוצג למשקיעים, בפועל, קבוצת העבריים לא קיימה כל סחר באותן פלטפורמות ששווקו למשקיעים ועל כן הסכומים שהושקעו, התקבלו במרמה.
- במסגרת פעילותה, הפעילה הקבוצה העבריינית מוקדי טלפונים לקשרים עם המשקיעים. תחילה פעל מוקדך בישראל ובהמשך הועברה פעילותו לגאורגיה. כמו כן הוקמו מרכזים נוספים בירואן, ארמניה, מולדובה וקזיחבי.
- הטענה הינה כי בפני המשקיעים הוצגו מציג שווא ולפיהם מתבצע מסחר בחשבונם או נוכח מסחר זה, זכו ברווחים. בפועל, כספי המשקיעים לא הושקעו, כי אם הועברו דרך חשבונות שונים לימיון הוצאות הפעלת מערך הפלטפורמות וחלק גדול הועבר לחברי הקבוצה. כאשר ביקשו המשקיעים לקבל את רווחיהם, התחמקו הטלפנים. לעיתים שולם סכום כסף קטן למשקיעים, שנועד להמשך לעודדם להשקיע, ובמקרים מסוימים, אף חיובו המשקיעים בסכומים העולים על הסכומים להם הסכימו.
- הקבוצה בכללם המשיבים 1-3 אף החלו משנת 2019, להפעיל אתרים שנחזו להיות פלטפורמות המיועדות לאפשר למשקיעים שאיבדו את כספם בהונאות סחר, לקבלו בחזרה.
- בהתאם לבקשת המעצר, המשיב 1 חבר לקבוצת העבריינים בשנת 2017 ושימש בה מנהל בכיר (CEO) אשר פעל בין היתר, בתחומי ארגון הפעילות, שיווק פלטפורמות, מתן הנחיות פנימיות, בקרה על עובדים ובקרה על נתונים ממכרי הטלפונים. המשיב 1 עדיין משמש בתפקיד בכיר בקבוצת החברות. המשיב 4 ייסד בשנת 2015 יחד עם אחרים, את הקבוצה העבריינית ואת הפלטפורמות הראשונות, לרבות מרכזי הטלפנים בישראל והמשך ביאורגיה. משיב זה היה בעל תפקיד ניהולי בכיר עד לשנת 2017.
- נטען, כי מדובר בסכומי כסף שהתקבלו במרמה המגיעים לסך של עשרות מיליוני אירו.
- ביום 19.10.21 ביצעה הרשויות בגרמניה, בשיתוף פעולה עם משטרת ישראל ומשטרת גאורגיה, שורה של פועלות חקירה, לרבות מעצרו של חברי הקבוצה.
- המבקשת טוענת כי במקרה הדיון מתחללים התנאים העומדים בבסיס הארכת המעצר בהתאם לסעיפים 6 ו - 7 לחוק ההסגרה:
- קיום יסוד להניח שנעשה שימוש בשמות בדויים על ידי סלופים הקבוצה, ישנן ראיות בדבר הטעת משקיעים באשר למדינות מהן נהוג כי מתבצעות שירותים תשלום וזאת בשים לב כי מדובר באנשי עסקים, המבקשת טוענת כי המבקשת טוענת כי המבקשת טוענת כי קיים חשש בדמות הימלטות וזאת בשים לב כי מדובר באנשי עסקים, אשר מנהלים וניהול פעילות בחו"ל. מדובר בעבירות אשר מיוחס להן עונשי מאסר ממושכים, דבר המחזק את תמריץ הימלטות. כמו כן, מדובר בעבירות שבוצעו בתחום רב.
- המשיב 1 טוען מגדן, כי הטענות בדבר מרמה ביחס לפעילות בפורקם מצביעה על אי הבנת הנושא, שכן אין חובה לבצע מסחר. עוד נטען, כי אין הוכחה שהמשיב 1 קיבל כסף מכספי המשקיעים ופי טענות המדינה הברורה העלה כי נעשה שימוש בשמות בדויים על ידי סלופים הקבוצה, ישנן ראיות בדבר הטעת משקיעים באשר למדינות מהן נהוג כי מתבצעות שירותים תשלום וזאת בשים לב כי מדובר באנשי עסקים, המבקשת טוענת כי המבקשת טוענת כי קיים חשש בדמות הימלטות וזאת בשים לב כי מדובר באנשי עסקים, אשר מנהלים וניהול פעילות בחו"ל. מדובר בעבירות אשר מיוחס להן עונשי מאסר ממושכים, דבר המחזק את תמריץ הימלטות. כמו כן, מדובר בעבירות שבוצעו בתחום רב.
- המשיב 4 טוען, כי אף ללא הטיעון הראייתי, יש לשחררו. המשיב מבחיר ש שאלת השיבוש האפשרי, אינה רלוונטית בהינתן הבקשה הדנדזה וכי עילת המעצר היחידה הינה חשש מהימלטות. המשיב מלין על כך שלא הודגש מספיק בבקשה, שהוא עובד את הקבוצה בשנת 2017 מאז אינו מעורב בדבר. המשיב מוסיף, כי עצם העובדה שהרשויות בגרמניה ממשיכות ומנהלות חקירה, מצביעה על כך שאין כל ערובה לכך שיוגש כתב אישום, לפי שהרשויות הגרמניות מתחייבות.
- המשיב 4 מוסיף, שמעולם לא התגורר בחו"ל וכי במשך חמש השנים האחרונות הוא אינו קשור לחברות, עובד כשכיר ואין כל חשש מהימלטותו מהארץ. עוד נטען, כי כאשר הוקמו החברות, אופציות בינאריות לא היו אסורות. ב"כ המשיב הפנה לפסיקה מרובה במסגרתה דנדזה, בין היתר, חלופת מעצר.

דין והכרעה:

- לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, מצאתי לקבל את הבקשה. מעצרו של המשיבים יוארך למשך 20 יום מיום מעצרו ועד ליום 11.12.21.
- באופן עקרוני, על מעצר זמני המתבקש במסגרת חליך הסגרה, חלים הכללים החלים לעניין מעצר זמני. יחד עם זאת, יש למעצר זה מאפיינים מיוחדים הנוגעים למחויבותה הבינלאומית של ישראל כלפי המדינה המבקשת את ההסגרה. אשר לבחינת קיומה של תשתית ראייתית מספקת, נקבע כי אין להעמיק חקר ולבחון את מהימנות הראיות (בכפ 1496/09 **יבחק אברל' ב' היועץ המשפטי לממשלה** (10.3.99) וכן בש"פ 8417/17 **היועץ"ש ב' קוהן** (21.11.17)).
 - בבקשת המעצר עצמה מולה נלכס את ההעד הסביר הנדרש (ראה מ"ח 25515-05-21 **מ"י ב' ג'ירטוק** (15.5.21)). במקרה הדיון המשיב 1 מואשם ב - 12 עבירות. קרי, מרמה ב - 12 פלטפורמות שונות. החשד כנגדו מבוסס, בין היתר, על נתוח מילולי משרתי חברת Digital Ocean. המילולי למדו כי משיב 1 השתמש במספר כתובות מייל בחלקם הוא אינו מאוזכר בשום וזאת בכדי ליצור ריחוק בינו לבין החברות. המילולי מצביעים על כך שלמשיב תפקיד בכיר בקבוצה, תפקיד שהוא מבחין בו עד היום.
 - הבקשה מפרסת ומבהירה כי המשיב 1 היה מעורב בפעילות שבוצעה לצורך הטעיית המשקיעים, הן באמצעות הסתרת המיקום האמיתי של הפעילות, הן באמצעות השימוש בספקי שירותים פיננסים שאינם מורשים, והן בתוך מידע כוזב, ועוד.
 - המשיב טוען, כי הרשויות בגרמניה לא הבינו את דרך המסחר המתבצעת בפורקם ועל כן סברו בטעות כי מדובר במרמה. טענה זו תתברר בעת הגשת הראיות, עם הגשת בקשת ההסגרה. אין מקומה בשלב הזה. בעניין זה אציין, כי די בכך, ועל כך לא נראה כי יש מחלוקת, שהחברות בהן כיהן המשיב 1 כמנהל בכיר, לא קיבלו כל רישיון לעסוק במסחר במטבעות, כדי שהיא במקרה הדיון חשד סביר.
 - באשר למשיב 4 נטען כי הוא היה מייסדי הפלטפורמות, הגם שעובד את קבוצת החברות בשנת 2017, מחוסרת לו 5 עבירות. משיב זה היה הכה המוביל בפיתוח קבוצת החברות, ועם עיזבוה בשנת 2017 קיבל סך של 360,000 דולר מחשבונות קבוצת החברות.
 - עילת המעצר העיקרית הינה החשש מהימלטות מאימת הדיון, שכן לנוכח העונש החמור האפשרי, מידת הארגון של הקבוצה, גובה הנזק, ומספר הקורבנות הרב, ספק רב אם המשיבים יגיעו מרצונם למשפט שתהלה בגרמניה.
 - אם כן, די בפרוט הראייתי הקיים בבקשה למעצר המשיבים, כפי שהוגשה לישראל וכן וצו המעצר שהוצא בגרמניה, על מנת לבסס את החשד כלפי המשיבים 1 ו 4, בפרט בשלב בו נמצא החליך כעת.
 - מהמסמכים שהונחו בפני, מתקיימים שלוש התנאים המנויים בסעיף 6 לחוק ההסגרה: קיים יסוד להניח על סמך הראיות, כי המשיבים ברי הסגרה; קיים יסוד להניח כי תוגש בקשת הסגרה וזאת לנוכח התחייבות הרשויות בגרמניה; שוכנעתי כי המעצר דרוש להבטחת ההסגרה.
 - באשר לטענה כי יש לשחרר את המשיבים לחלופת מעצר. אבהיר, כי בשלב זה, לא מצאתי להיעתר לבקשה, לבטח בהיעדר תסקיר מעצר, לרבות לעניין הימלטות איזוק אלקטרוני.
 - המשיבים הפנו לכך שחלופת מעצר יש לבחון בכל שלב, אף בשלב הראשון של המעצר בטורם הגשת עתירת ההסגרה.
 - משך תקופה ארוכה בתי המשפט נהגו שלא לאפשר שחרור לחלופת מעצר ביחס להליכי הסגרה וחלופה זו נשמרה אך למקרים מיוחדים וחריגים, כאשר אין שמץ של חשש שהמבווקש ינצל לרעה את שחרורו וימלט מהמדינה. ראה לדוגמה בש"פ 5704/94 **ליבקינד ב' היועץ המשפטי לממשלה**. פסיקה זו עלתה בקנה אחד עם השיקול המרכזי ולפיו ישראל מחויבת לפעול בהתאם לאמנה עליה היא חתומה, ובאיוון בין חירות הפרט להגנה על שלום הצבור ותקנות החליך, ניתן דגש חזק יותר על השיקול האחרון (בש"פ 7269/14 **ג'ירטוק ב' היועץ המשפטי לממשלה** (9.11.14)).
 - לאחרונה ניתנו החלטות מסופות ולפיהן, הגם שיש להביא בחשבון את התחייבות הבינלאומית של ישראל ועל אף העובדה שמדובר הסיכון בעניין ההימלטות הוא קטן מזה אשר נלקח בחשבון במסגרת חליך מעצר רגיל, הרי שלנוכח חוק יסוד כבוד האדם וחירותו, יש לבחון בכל מקרה (ועל פי הסיבות הספציפיות) האם ניתן להשיג את התכלית של מטרות המעצר, בדרך חלופית שפגיעתה בחירות פחותה. הדבר נבחן אף במסגרת מעצר בטורם הגשת עתירת ההסגרה (בש"פ 7241/19 **היועץ"ש ב' חלוצני ואח'** (12.11.19)).
 - בפועל, בהתאם לפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים, עולה כי במרבית המקרים במסגרתם נבחנה חלופת המעצר, היה זה לאחר הגשת עתירת ההסגרה - ראה לדוגמה בש"פ 1163/11 **פרוקופ ב' מדינת ישראל** (7.3.11); בש"פ 6589/20 **היועץ"ש ננד טייב** (30.9.20); בש"פ 8643/12 **ברמי ב' היועץ"ש** (1.1.13); בש"פ 3967/12 **היועץ"ש ב' בולטיאנסקי** (21.5.12) ועוד.
 - עוד יובהר, כי אף כאשר נקבעו תנאים, על פי רוב, ולמעט חריגים, הדבר נעשה לאחר הגשת תסקיר. חשיבות התסקיר היא ברורה, ועל אחת כמה וכמה כאשר עסקינן בהליך טורם הסגרה, שכן החשש מהימלטות אינו יכול להיבחן על ידי בית המשפט, שענדר כלים ללך. על שירות המבחן, בין היתר, לבדוק באופן מעמיק את המפקחים וכן לבצע הערכת מסוכנות מתאימה. לעניין חשיבות התסקיר ותפקידו אפנה לדוגמה לבש"פ 8417/1 **היועץ"ש ב' קוהן** (21.11.17)).
 - במקרה הדיון המשיב 1 תושב ישראל, אשר עד למועד המעצר כיהן כמנהל בכיר בחברות, בעל קשרים רבים בחו"ל, היה שותף להחלטות בחברות, ובכלל זה, דרך ביצוע המרמה כלפי הלקוחות. מדובר בעבירות מתוחכמות אשר ניתן לבצען מכל מחשב או מכשיר סלולרי. אף כעת, נטען, כי הטעיית המשקיעים נמשכת, מקום בו מבוקש להקים פלטפורמות מסחר חדשות.
 - באשר למשיב 4, הרי שזה עובד את החברות בשנת 2017. עדיין, ועל אף האמור, בחינת המסוכנות הינה בהתאם למהות העבירות שבוצעו. המשיב היה ממקימי הפלטפורמות הראשונות וממקימי מערך הטלפונים. בעניין זה אני מקבלת את עמדת המדינה ולפיה החשש מהימלטות אינו נלמד רק מאירועים שקרו בתחילת המעצר. העובדה שהמשיב עומד בפני חשש הסגרה ועונש מירבי של 10 שנים, די בה כדי לבסס חשד להימלטות מאימת הדיון וההסגרה.
 - אשר על כך, אני מאריכה את מעצרו של המשיבים 1 ו - 4 למשך 20 יום מיום מעצרו, קרי, עד ליום 11.12.21. שאלת חלופת המעצר תבחן רק לאחר הגשת תסקיר מעצר. מנח האמור, שירות המבחן יגיש תסקיר מעצר בעניינם של משיבים אלו וזאת עד ליום 16.11.21, במסגרתו תיכלל גם התייחסות למידת התאמת המשיבים למעצר בפקיזוק אלקטרוני, הן בהיבטי המסוכנות והן בהיבטי חשש מהימלטות מהדיון.

ניתנה היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, 31 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.